

СУД ЕЎРАЗІЙСКАГА ЭКАНАМІЧНАГА САЮЗА

КАНСУЛЬТАТЫЎНАЕ ЗАКЛЮЧЭННЕ

13 студзеня 2026 года

горад Мінск

Вялікая калегія Суда Еўразійскага эканамічнага саюза ў складзе Старшыні Суда Дронава А.А., які старшынёе, суддзі-дакладчыка Аляксандрава Д.П., суддзяў Айрыян Э.У., Джунушпаева К.К., Забары А.А., Ісмаілава Я.Ж., Кайыпава М.Т., Кішкембаева А.Б., Паўлавай Н.У., Туняна А.Г.,

пры сакратары судовага пасяджэння Адзярэйка А.М.,
заслухаўшы суддзю-дакладчыка, даследаваўшы матэрыялы справы, кіруючыся пунктамі 2, 46, 47, 49, 50, 68, 69, 73–75, 96–98 Статута Суда Еўразійскага эканамічнага саюза, артыкуламі 14, 18, 19, 24, 72, 75, 85 Рэгламенту Суда Еўразійскага эканамічнага саюза, прадастаўляе Кансультатыўнае заключэнне па заяве Нацыянальнай палаты прадпрымальнікаў Рэспублікі Казахстан «Атамекен» аб растлумачэнні асобных пытанняў у сферы мытнага рэгулявання ў кантэксце палажэнняў актаў права Еўразійскага эканамічнага саюза.

I. Пытанні заяўніка

1. Нацыянальная палата прадпрымальнікаў Рэспублікі Казахстан «Атамекен» (далей – НПП «Атамекен», заяўнік) звярнулася ў Суд Еўразійскага эканамічнага саюза (далей, адпаведна, – Суд, ЕАЭС, Саюз) з заявай аб растлумачэнні наступных пытанняў:

1) што разумеецца пад «скрываннем ад мытнага кантролю», «недакладным мытным дэклараваннем» і «недэклараваннем тавараў» у значэнні Мытнага кодэкса Еўразійскага эканамічнага саюза (далей – ТК ЕАЭС) і які склад гэтых правапарушэнняў?

2) ці можа выпадак, калі скрыванне ад мытнага кантролю адбылося па віне трэціх асоб, іншымі словамі, без удзелу адпраўніка-прадаўца і атрымальніка-пакупніка тавару, класіфікавацца ў якасці незаконнага перамяшчэння тавараў праз мытную мяжу ЕАЭС у разуменні падpunkта 25 пункта 1 артыкула 2 ТК ЕАЭС?

3) ці могуць адпраўнік-прадавец і атрымальнік-пакупнік тавару лічыцца асобамі, якія незаконна перамяшчаюць тавар або іншымі асобамі,

у разуменні ТК ЕАЭС, калі яны не ведалі і не маглі ведаць аб незаконнасці перамяшчэння тавару праз мытную мяжу ЕАЭС?

4) якія ў адпаведнасці з правам ЕАЭС умовы прымянення канфіскацыі тавараў у якасці меры адказнасці пры скрыванні тавараў ад мытнага кантролю ці няпэўным мытным дэклараванні або недэклараванні тавараў?

5) ці патрабуе права ЕАЭС, у прыватнасці ТК ЕАЭС, наяўнасці намеру на скрыванне тавараў ад мытнага кантролю, недакладнае мытнае дэклараванне ці недэклараванне тавараў як абавязковай умовы прымянення канфіскацыі тавараў пры ўказаных парушэннях?

6) ці з'яўляецца згодна праву ЕАЭС канфіскацыя тавару пры памылцы ў маршруце дапушчальнай, суразмернай і прапарцыянальнай мерай пры адсутнасці ў адпраўніка груза намеру на скрыванне, кантрабанду або іншыя істотныя парушэнні мытнага заканадаўства?

7) ці дапускае права ЕАЭС канфіскацыю тавару, што незаконна перамешчаны праз мытную мяжу ЕАЭС, але знаходзіцца ва ўласнасці ў асоб, якія не з'яўляюцца парушальнікамі мытнага заканадаўства ЕАЭС і дзяржавы – члена ЕАЭС і (або) якія не ведалі і не маглі ведаць аб незаконнасці такога перамяшчэння?

8) ці прадугледжвае права ЕАЭС (ТК ЕАЭС) мінімальныя гарантыі для парушальнікаў мытнага заканадаўства пры абранні меры адказнасці з улікам ступені грамадскай небяспекі, наяўнасці намеру і іншых характарыстык правапарушэння?

9) якія суб'ектыўны і аб'ектыўны бакі правапарушэнняў, прадугледжаных падпунктам 25 пункта 1 артыкула 2 ТК ЕАЭС, а менавіта скрыванне ад мытнага кантролю, недакладнае мытнае дэклараванне і недэклараванне тавараў, якая форма віны пры такіх правапарушэннях, ці падлягае яна даказванню або ставіцца ў сілу закона?

10) якая ступень дыскрэцыі дзяржаў – членаў ЕАЭС пры вызначэнні ў сваім заканадаўстве паняццяў «скрыванне ад мытнага кантролю», «недакладнае мытнае дэклараванне» і «недэклараванне тавараў» і складу такіх правапарушэнняў з улікам пункта 5 артыкула 1 ТК ЕАЭС?

11) ці прадугледжвае прынцып адзінага мытнага рэгулявання, замацаваны ў пункце 4 пункта 1 артыкула 25 Дагавора аб ЕАЭС, уніфікацыю пытанняў адказнасці за мытныя правапарушэнні ў заканадаўствах і правапрымяняльнай практыцы дзяржаў – членаў ЕАЭС з улікам асноўных мэт ЕАЭС, прадугледжаных артыкулам 4 Дагавора аб ЕАЭС?

II. Працэдура ў Судзе

2. Пастановай Вялікай калегіі Суда ад 11 верасня 2025 года заява НПП «Атамекен» прынята да вядзення.

Згодна пункту 68 Статута Суда Еўразійскага эканамічнага саюза (далей – Статут), што з’яўляецца дадаткам № 2 да Дагавора аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года (далей – Дагавор), парадак разгляду спраў аб растлумачэнні вызначаецца Рэгламентам Суда Еўразійскага эканамічнага саюза, зацверджаным Рашэннем Вышэйшага Еўразійскага эканамічнага савета ад 23 снежня 2014 года № 101 (далей – Рэгламент).

У адпаведнасці з артыкулам 75 Рэгламенту ў рамках падрыхтоўкі да разгляду справы па заяве аб растлумачэнні накіраваны запыты ў вышэйшыя судовыя органы, органы канстытуцыйнага кантролю, упаўнаважаныя органы дзяржаў – членаў Саюза, у Еўразійскую эканамічную камісію, ад якіх атрыманы адказы.

III. Вывады Суда

3. У адпаведнасці з артыкуламі 1, 5 Дагавора Саюз як міжнародная арганізацыя рэгіянальнай эканамічнай інтэграцыі надзяляецца кампетэнцыяй у межах і аб’ёмах, устаноўленых Дагаворам і міжнароднымі дагаворамі ў рамках Саюза.

Згодна артыкулу 19 Дагавора кампетэнцыя Суда вызначаецца яго Статутам, у адпаведнасці з пунктам 2 якога мэтай дзейнасці Суда з’яўляецца забеспячэнне аднолькавага прымянення дзяржавамі-членамі і органамі Саюза Дагавора, міжнародных дагавораў у рамках Саюза. Да кампетэнцыі Суда ў адпаведнасці са Статутам не аднесены пытанні тлумачэння нацыянальнага заканадаўства дзяржаў – членаў Саюза.

Такім чынам, Суд валодае кампетэнцыяй даць растлумачэнні зместу паняццяў «адзінае мытнае рэгуляванне», «скрыванне ад мытнага кантролю», «недакладнае мытнае дэклараванне» і «недэклараванне тавараў», а таксама спадарожных ім пытанняў па матэрыяльных і працэсуальных аспектах прымянення мер адказнасці выключна ў значэнні Дагавора, ТК ЕАЭС, іншых міжнародных дагавораў у рамках Саюза і актаў права Саюза ў сферы мытнага рэгулявання.

4. У адпаведнасці з артыкулам 3, пунктам 1 артыкула 25, артыкулам 32 Дагавора адным з асноўных прынцыпаў функцыянавання Саюза з’яўляецца ажыццяўленне адзінага мытнага рэгулявання, прававую аснову якога складаюць Дагавор, ТК ЕАЭС, міжнародныя дагаворы ў рамках Саюза, да якіх адносіцца ў тым ліку Дагавор аб асаблівасцях крымінальнай і адміністрацыйнай адказнасці за парушэнні мытнага заканадаўства Мытнага саюза і дзяржаў – членаў Мытнага саюза ад 5 ліпеня 2010 года (далей – Дагавор 2010 года), які захоўвае сваю сілу.

З сістэмнага аналізу палажэнняў Дагавора і ТК ЕАЭС вынікае, што адзінае мытнае рэгуляванне ахоплівае ўстанаўленне парадку і ўмоў перамяшчэння тавараў праз мытную мяжу Саюза, парадку здзяйснення мытных аперацый, звязаных з прыбыццём тавараў на мытную тэрыторыю Саюза, правілаў выкарыстання тавараў на мытнай тэрыторыі Саюза,

парадку мытнага дэкларавання і выпуску тавараў, парадку аплаты мытных плацяжоў і правядзення мытнага кантролю.

Такім чынам, узніклія ў сувязі з перамяшчэннем тавараў праз мытную мяжу Саюза праваадносіны адносяцца да прадмету рэгулявання Дагавора і ТК ЕАЭС. Разам з тым у гэтых актах права Саюза не змешчана нормаў, што ўстанаўліваюць умовы і падставы прыцягнення да адказнасці за злачынствы і адміністрацыйныя правапарушэнні супраць парадку мытнага рэгулявання, уключаючы іх віды (склады), форму віны і віды пакаранняў. Адсутнічаюць такія нормы і ў Дагаворы 2010 года.

5. Згодна артыкулу 3 Дагавора 2010 года віды (склады) злачынстваў і адміністрацыйных правапарушэнняў, парадак і прынцыпы прыцягнення асоб да крымінальнай і (або) адміністрацыйнай адказнасці вызначаюцца заканадаўствам дзяржаў – членаў Саюза з асаблівасцямі Дагавора 2010 года. У адпаведнасці з артыкулам 4 Дагавора 2010 года асобы, якія парушылі парадак мытнага рэгулявання на мытнай тэрыторыі Саюза, падлягаюць прыцягненню да адказнасці адпаведна заканадаўству той дзяржавы – члена Саюза, на тэрыторыі якой выяўлена правапарушэнне.

Такім чынам, устанаўленне відаў (складаў) правапарушэнняў у сферы мытнага рэгулявання, вызначэнне санкцый, умоў і парадку іх прымянення не рэгламентуюцца ТК ЕАЭС і на сучасным этапе застаюцца ў веданні дзяржаў – членаў Саюза.

6. Разам з тым, на падставе пункта 2 артыкула 3 Дагавора 2010 года дзяржавы – члены Саюза ўзялі на сябе абавязальства прыняць меры па ўнясенні змяненняў у сваё заканадаўства, што прадугледжвае крымінальную і адміністрацыйную адказнасць за парушэнне мытнага заканадаўства Мытнага саюза і дзяржаў – членаў Саюза і прывядзенню да аднастайнага вызначэння супрацьпраўнасці такіх дзеянняў, пры ўстанаўленні аб'ёму і нарматыўнага зместу якіх абавязковы да выканання падпункт 25 пункта 1 артыкула 2 ТК ЕАЭС, што вызначае паняцце «незаконнае перамяшчэнне тавараў праз мытную мяжу Саюза».

Пры гэтым трэба ўлічваць, што ў падпункце 25 пункта 1 артыкула 2 ТК ЕАЭС паняцце «незаконнае перамяшчэнне тавараў праз мытную мяжу» вызначаецца з дапамогай тэрмінаў, у дачыненні да якіх у міжнароднай практыцы мытнага рэгулявання склалася аднастайнае разуменне іх значэння, што дазволіла выкарыстоўваць вышэйназваныя тэрміны ў тэксце міжнароднага дагавора (ТК ЕАЭС) без раскрыцця іх зместу. З улікам гэтага ў сілу прынцыпу *pacta sunt servanda* дзяржавы – члены Саюза валодаюць абмежаванай дыскрэцыяй у пытаннях устанаўлення ў іх нацыянальным заканадаўстве нормаў, дзе змешчаны азначэнні паняццяў «скрыванне ад мытнага кантролю», «недакладнае мытнае дэклараванне» і «недэклараванне тавараў».

7. ТК ЕАЭС вызначае парадак перамяшчэння тавараў і транспартных сродкаў праз мытную мяжу Саюза, гэта значыць,

паслядоўнасць здзяйснення юрыдычна значных дзеянняў у мытнай сферы. Пры дапамозе ўстанаўлення аднастайнага парадку здзяйснення гэтых дзеянняў дасягаецца забеспячэнне адзінага стандарту мытнага адміністравання, фарміраванне якога прадугледжана Стратэгічнымі накірункамі развіцця еўразійскай эканамічнай інтэграцыі да 2025 года, зацверджанымі Рашэннем Вышэйшага Еўразійскага эканамічнага савета ад 11 снежня 2020 года № 12.

У адпаведнасці з пунктам 5 артыкула 1 ТК ЕАЭС мытныя праваадносіны, не ўрэгуляваныя міжнароднымі дагаворамі і актамі ў сферы мытнага рэгулявання, да ўрэгулявання адпаведных праваадносін такімі міжнароднымі дагаворамі і актамі рэгулююцца заканадаўствам дзяржаў – членаў Саюза аб мытным рэгуляванні.

8. У ТК ЕАЭС рэалізаваны прынцыпы комплекснага зместу нормаў мытнага права. Праваадносіны, што выходзяць за межы сферы мытнага рэгулявання, закранаюць іншыя галіны права, рэгламентаваны ў Саюзе шэрагам асобных пагадненняў і дагавораў. Пры гэтым згодна пункту 6 артыкула 2 ТК ЕАЭС паняцці іншых галін заканадаўства, выкарыстаных у ТК ЕАЭС, вызначаюцца і прымяняюцца ў кожнай з дзяржаў – членаў Саюза ў тым значэнні, у якім яны выкарыстоўваюцца ў адпаведных галінах заканадаўства гэтай дзяржавы, калі іншае не вызначана ТК ЕАЭС.

У адпаведнасці з пунктам 4 артыкула 354 ТК ЕАЭС і пунктам 1 артыкула 3 Дагавора 2010 года віды (склады) злачынстваў і адміністрацыйных правапарушэнняў, а таксама парадак і прынцыпы прыцягнення асоб да крымінальнай і (або) адміністрацыйнай адказнасці ўстанаўліваюцца нацыянальным заканадаўствам дзяржаў – членаў Саюза з улікам прадугледжаных Дагаворам 2010 года асаблівасцей прымянення аднастайнага падыходу да вызначэння супрацьпраўнасці дзеянняў.

Выказанае сведчыць, што элементы відаў (складоў) адміністрацыйных мытных правапарушэнняў (аб'ект, аб'ектыўны бок, суб'ект, суб'ектыўны бок) таксама вызначаюцца выключна заканадаўствам дзяржаў – членаў Саюза. З улікам гэтага ў кантэксце пункта 46 Статута Суд не растлумачвае сутнасці кожнага з названых заяўнікам відаў (складоў) правапарушэнняў.

9. Згодна падпункту 27 пункта 1 артыкула 2 ТК ЕАЭС «перамяшчэнне тавараў праз мытную мяжу» прадстаўляе сабой сукупнасць дзеянняў па ўвозе тавараў на мытную тэрыторыю Саюза або вывазу іх з гэтай тэрыторыі любым спосабам. Пунктамі 1 і 7 артыкула 14 ТК ЕАЭС вызначана, што тавары, якія ўвозяцца на мытную тэрыторыю Саюза, знаходзяцца пад мытным кантролем з моманту перасячэння мытнай мяжы Саюза. Пры гэтым падлеглыя мытнаму кантролю тавары могуць знаходзіцца пад такім кантролем столькі часу, колькі трэба для вызначэння іх статусу. Згодна артыкулу 310 ТК ЕАЭС мытны кантроль праводзіцца мытнымі органамі ў адпаведнасці з ТК ЕАЭС у дачыненні да аб'ектаў

мытнага кантролю з прымяненнем да іх вызначаных ТК ЕАЭС формаў мытнага кантролю і (або) мер, што забяспечваюць яго правядзенне.

Аналіз палажэнняў артыкулаў 2, 6, 14 і 310 ТК ЕАЭС у іх узаемасувязі дазваляе зрабіць вывад аб тым, што тавары, якія прыбылі на мытную тэрыторыю Саюза, падлягаюць мытнаму кантролю з моманту іх увозу на гэту тэрыторыю незалежна ад таго, ці з'яўляецца гэта законным або незаконным, што і павінен устанавіць мытны орган праз правядзенне адпаведных кантрольных мерапрыемстваў.

У аснове законнага перамяшчэння тавараў праз мытную мяжу Саюза ляжыць захаванне ўстаноўленых парадку, умоў і правілаў пры здзяйсненні мытных аперацый і правядзенні мытнага кантролю, у працэсе рэалізацыі якіх забяспечваюцца меры дзяржаўнага рэгулявання знешнегандлёвай дзейнасці. Адпаведна, незаконным перамяшчэннем тавараў праз мытную мяжу Саюза будзе любое іх перамяшчэнне з парушэннем прадпісанняў ТК ЕАЭС і іншых актаў права Саюза ў сферы мытнага рэгулявання.

10. У падпункце 25 пункта 1 артыкула 2 ТК ЕАЭС пералічаны шэраг спосабаў перамяшчэння тавараў праз мытную мяжу Саюза з парушэннем ТК ЕАЭС і іншых актаў права Саюза ў сферы мытнага рэгулявання: перамяшчэнне тавараў па-за месцамі, праз якія павінна або можа ажыццяўляцца іх перамяшчэнне; перамяшчэнне тавараў па-за часам работы мытных органаў; перамяшчэнне тавараў са скрываннем ад мытнага кантролю; перамяшчэнне тавараў з недакладным мытным дэклараваннем; перамяшчэнне тавараў пры недэклараванні тавараў; перамяшчэнне тавараў з выкарыстаннем дакументаў, дзе змешчаны недакладныя звесткі аб таварах, і (або) з выкарыстаннем падрабленых ці адносных да іншых тавараў сродкаў ідэнтыфікацыі.

Названыя спосабы ў ТК ЕАЭС ахопліваюцца адзіным азначэннем «незаконнае перамяшчэнне тавараў праз мытную мяжу Саюза». Элементы відаў (складоў) правапарушэнняў супраць парадку мытнага рэгулявання, ахопленыя змешчаным у ТК ЕАЭС паняццем «незаконнае перамяшчэнне тавараў праз мытную мяжу Саюза», якое супадае з фармулёўкамі асобных дыспазіцый заканадаўчых актаў дзяржаў – членаў Саюза аб адміністрацыйных правапарушэннях, не з'яўляюцца прадметам адзінага рэгулявання ТК ЕАЭС мытных праваадносін.

Такім чынам, палажэнні падпункта 25 пункта 1 артыкула 2 ТК ЕАЭС, дзе змешчаны, але не раскрыты паняцці «скрыванне ад мытнага кантролю», «недакладнае мытнае дэклараванне» і «недэклараванне тавараў», маюць прамое прызначэнне для мэт мытнага рэгулявання пры здзяйсненні мытных аперацый, мытнага кантролю.

11. Правам Саюза прадугледжана магчымасць прымянення санкцыі за парушэнне парадку мытнага рэгулявання ў выглядзе канфіскацыі з захаваннем за дзяржавамі – членамі Саюза дыскрэцыі ў частцы вызначэння падстаў і ўмоў яе прымянення.

Устанаўленне адміністрацыйнай адказнасці ў выглядзе канфіскацыі прадмету адміністрацыйнага правапарушэння закранае права ўласнасці. Улічваючы, што прэамбулай Дагавора прадугледжана заснаванне Саюза пры захаванні прынцыпу вяршэнства канстытуцыйных правоў і свабод чалавека і грамадзяніна, да якіх адносіцца права ўласнасці, Вялікая калегія Суда пры вынясенні гэтага Кансультатыўнага заключэння бярэ пад увагу канстытуцыйныя традыцыі дзяржаў – членаў Саюза і пацвярджае выпрацаваныя Судом прававыя пазіцыі. У прыватнасці, у Кансультатыўным заключэнні па справе № Р-2/18 Суд адзначаў неабходнасць захавання пры вырашэнні пытання аб прыцягненні да адказнасці прынцыпу суразмернасці санкцый характару ўчыненага супрацьпраўнага дзеяння (бяздзейнасці).

Адным са спосабаў забеспячэння суразмернасці пакарання з’яўляецца ўстанаўленне дыферэнцыраванай санкцыі за правапарушэнне, якая дапускае індывідуалізацыю пакарання праз прадастаўленне правапрымняльнаму органу дзяржавы – члена Саюза права з улікам ацэнкі абставін справы, ступені грамадскай небяспекі дзеяння прымяніць канфіскацыю ці ўстрымацца ад яе прымянення.

Такім чынам, меры адміністрацыйнай адказнасці за парушэнне парадку мытнага рэгулявання, што ўстанаўліваюцца і прымяняюцца дзяржавамі – членамі Саюза, павінны быць суразмернымі ахоўваемым інтарэсам і характару ўчыненага супрацьпраўнага дзеяння. Суразмернасць абумоўлівае дыферэнцыяцыю публічна-прававой адказнасці ў залежнасці ад характару правапарушэння і абставін яго ўчынення, якія абумоўліваюць індывідуалізацыю тых ці іншых мер дзяржаўнага прымусу.

12. Выбар прававых сродкаў прыцягнення да адказнасці за парушэнне парадку мытнага рэгулявання адносіцца да кампетэнцыі дзяржаў – членаў Саюза. Да паўнамоцтваў Саюза і Суда не адносіцца разгляд пытанняў абгрунтаванасці, мэтазгоднасці і пераважнасці таго ці іншага абранага дзяржавамі – членамі Саюза механізму прававога рэгулявання з пункту гледжання як то яго зместу, так і неабходнасці абрання канкрэтнай фармулёўкі нормы нацыянальнага прававога акта.

Дыскрэцыя дзяржаў – членаў Саюза ў вызначэнні мер адказнасці за парушэнне парадку мытнага рэгулявання, якія маюць высокую ступень строгасці, сама па сабе не сведчыць аб тым, што заканадаўства дзяржаў – членаў Саюза, прынятае з мэтай прадухілення ўчынення такога роду парушэнняў, з’яўляецца несуразмерным толькі таму, што прадугледжвае, апрача накладання штрафу, прымяненне канфіскацыі тавараў, якія з’яўляюцца прадметам правапарушэння.

Добрасумленнае выкананне дзяржавамі – членамі Саюза сваіх абавязнасцей па прымяненні нормаў права Саюза мяркуе ўстанаўленне імі эфектыўных мер адказнасці за парушэнне палажэнняў права. Разам з тым прымяненне вышэйназваных мер адказнасці не павінна прыводзіць да стварэння перашкод для свабоднага перамяшчэння тавараў паміж

тэрыторыямі дзяржаў – членаў Саюза, прадугледжанага падпунктам 5 пункта 1 артыкула 25 Дагавора.

13. Зыходзячы з прэамбулы Дагавора, артыкула 358 ТК ЕАЭС і прадугледжаных дзяржавамі – членамі Саюза прававых механізмаў абароны правоў асоб, прыцягнутых да адказнасці за парушэнне парадку мытнага рэгулявання, мінімальнымі гарантыямі абароны такіх асоб могуць лічыцца: права на аспрэчанне (абскарджанне) рашэнняў, дзеяння (бяздзейнасці) мытных органаў; права на справядлівы судовы разбор; права на суразмернасць санкцыі характару правапарушэння; права на рэалізацыю прынцыпу *non bis in idem* (артыкул 7 Дагавора 2010 года).

14. На падставе выказанага Вялікая калегія Суда прадастаўляе наступныя растлумачэнні.

14.1. Мытны кодэкс Еўразійскага эканамічнага саюза прадугледжвае агульныя правілы перамяшчэння тавараў, мытных працэдур і мытнага кантролю, правы і абавязкі ўдзельнікаў мытных адносінаў, але не вызначае паняцця і не ўстанаўлівае віды (склады) злачынстваў і адміністрацыйных правапарушэнняў.

Віды (склады) злачынстваў і адміністрацыйных правапарушэнняў, парадак і прынцыпы прызначэння мер крымінальнай або адміністрацыйнай адказнасці ўстанаўліваюцца заканадаўствам дзяржаў – членаў Саюза.

14.2. Прымяненне мер адказнасці, у тым ліку канфіскацыі, за парушэнне парадку мытнага рэгулявання ў Еўразійскім эканамічным саюзе, улік канкрэтных абставін, вырашэнне пытання суразмернасці санкцыі ахаваным інтарэсам і характару супрацьпраўнага дзеяння з’яўляецца прэрагатывай правапрымяняльных органаў дзяржаў – членаў Саюза.

14.3. Гарантыямі абароны правоў асобы, прыцягнутай да адказнасці за парушэнні парадку мытнага рэгулявання, з’яўляюцца: права на аспрэчанне (абскарджанне) рашэнняў, дзеянняў (бяздзейнасці) мытных органаў; права на справядлівы судовы разбор; захаванне прынцыпу суразмернасці санкцыі і прынцыпу *non bis in idem*. Парадак рэалізацыі такіх правоў прадугледжаны заканадаўствам дзяржаў – членаў Саюза.

14.4. Замацаваны ў падпункце 4 пункта 1 артыкула 25 Дагавора аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года прынцып ажыццяўлення дзяржавамі – членамі Саюза адзінага мытнага рэгулявання на сучасным этапе не прадугледжвае рэгламентацыю пытанняў прыцягнення да крымінальнай і адміністрацыйнай адказнасці за парушэнне парадку мытнага рэгулявання ў Еўразійскім эканамічным саюзе.

IV. Заключныя палажэнні

Копію гэтага Кансультаўнага заключэння накіраваць заяўніку – Нацыянальнай палаце прадпрымальнікаў Рэспублікі Казахстан «Атамекен».

Кансультатыўнае заключэнне размясціць на афіцыйным інтэрнэт-сайце Суда.

Старшыня

А.А.Дронаў

Суддзі:

Э.У.Айрыян

Д.П.Аляксандраў

К.К.Джунушпаеў

А.А.Забара

Я.Ж.Ісмаілаў

М.Т.Кайышаў

А.Б.Кішкембаеў

Н.У.Паўлава

А.Г.Тунян